

SODELOVANJE

DVAKRAT POLJE — ENKRAT SPORAZUM

KRAJEVNA SKUPNOST POLJE JE 9. NOVEMBRA 1974 PODPISALA S KRAJEVNO SKUPNOSTJO POLJE OB SOTLI SPORAZUM O MEDSEBOJNEM SODELOVANJU

Pobudo za sodelovanje je dala KS Polje ob Sotli. Z njo se je svet KS takoj strinjal in ukrenil vse, da to sodelovanje zaživi. Najprej je odšla tričlanska delegacija v ta kraj, da vzpostavi stike in se ustno pogovori o sodelovanju. Takrat je bilo tudi sklenjeno, da se naš svet udeleži njihovega krajevnega praznika, katerega praznujejo vsako leto, 11. novembra. Prav tako naj bi popestrila program njihovega praznika naša mladina s svojim nastopom.

informiranja.

Sporazum sta podpisala za KS Polej predsednik sveta Slavko Jakič in za KS Polje ob Sotli Ivan Caglič, predsednik tamkajšnjega sveta. Ta podpis je osnova za nadaljnje konkretne dogovore in razne oblike sodelovanja.

Nekaj podatkov o KS Polje ob Sotli:

Ime Polje ob Sotli je KD dobila po svoji legi — nadmorska višina je le ok. 190 m. Kraj leži na desnem robu doline potoka Buče, tik njegovega izliva v Sotlo. KS Polje ob Sotli obsega naselja Brezovec, Lastnič, Polje ob Sotli, Sedlarjevo in Prelasko.

Število prebivalcev iz leta v leto pada. Sedaj jih je tam ok. 600. Večina se ukvarja s kmetijstvom, nekaj pa jih hodi v službo v Celje, Store, Podčetrtek. V Polju imajo šolo, ki je bila zgrajena leta 1863, obnovljena pa leta 1890. V njej se učijo učenci od 1 do 4 razreda. Učenci višjih razredov se vozijo s šolskim avtobusom na centralno šolo v Bistrico ob Sotli.

Dne 11. aprila 1941 so v kraj Polje ob Sotli vkorakali Nemci.

11. novembra pa so bili ljudje prisilno izseljeni v Nemčijo. Na njihove domove so se naselili Kočevarji.

Kraj je znan tudi po tem, da so 6. in 7. februarja 1944 borci XIV. divizije prekoračili Sotlo prav blizu Polja ob Sotli, in

Predsednik KS Polje Slavko Jakič seznanja navzoče na proslavi krajevnega praznika Polje ob Sotli o vsebini medsebojnega sodelovanja obeh KS. Levo predsednik KS Polje ob Sotli Ivan Caglič

sicer v vasi Sedlarjevo.

To je le nekaj podatkov o tej KS.

S to KS je KS Ljubljana-Polje sklenila sodelovati.

Podpisali smo sporazum, po katerem naj bi sodelovali na področju gospodarstva, kulture in prosvete, športa, turizma in

Na tem mestu je treba pohvaliti šolo Ljubljana-Polje, ki je pod vodstvom tovarišice Novakove in Dimnikove pripravila program za nastop učencev na proslavi krajevnega praznika Polje ob Sotli.

Pohvala gre tudi podjetju Saturnus, ki je imelo razumevanje in brezplačno dvakrat dalo na razpolago prevozno sredstvo.

Prepričani smo, da bo tudi skupščina občine Moste-Polje prispevala k temu, da se sodelovanje med našima KS pogloblja in utrjuje v dobro vseh občanov obeh KS.

SLAVKO JAKIČ

JESeni leta 1975 v SOSTREM

NASVIDENJE NA PROSLAVI PRED NOVO ŠOLO

Nestrpno pričakujemo, da bo šola Sostro zgrajena. Ker pa vem, da gradnja šole ne zanima samo nas, učencev, sem sklenila, da obiščem predsednika gradbenega odbora Janeza Jančarja in mu postavim nekaj vprašanj.

Kako ste sprejeli funkcijo predsednika gradbenega odbora? „Sodeloval sem kot predsednik KO SZDL pri organizaciji referenduma za samoprispevek, na katerem smo se v našem okolju odločili za gradnjo šole in vrta. Naš kraj je nujno potreboval šolo, vrtec in telovadnico. Po pozitivnem izidu referenduma je svet KS Zavor imenoval odbor za gradnjo vrta in šole, v katerem sem prevzel vodilno funkcijo.“

„Kako potekajo dela na gradbišču?“

„Zadovoljivo. Gradbeno podjetje Obnova hiti z zemljiškimi deli in z betoniranjem temeljev, da bi opravili čimveč, preden se bo živo srebro spustilo globoko pod ničlo.“

Kaj pa bo z asfaltno ploščo za šolo?

„Asfaltno ploščo smo morali skrajšati. Bila je odprta igrišče. Na njej niso telovadili samo učenci, temveč so se posebno v poletnih mesecih zbirali na njej tudi mladinci pri športnih igrah. Zato si bo gradbeni odbor z občinsko skupščino prizadeval, da bo pri ureditvi okolice nadomestil izgubljeno in uvedel samostojno košarkarsko igrišče.“

TEŽKO PRIČAKOVANA AVTOBUSNA ZVEZA

V Sneberjah pri Ljubljani so svečano izročili prometu preusmerjeno avtobusno mestno progo številka 12, ki bo povezovala Vevče prek Polja in Snebrij po Šmartinski cesti z Bežigradom. (Na sliki: ob otvoritvi je govoril Radovan Hrast)

NOVA FARMA PERUTNINE V DOLSKEM

Račje farne v Dolskem, ki je bila zgrajena l. 1960, se najbolj spominjajo prebivalci okolških zaselkov. Odmaknjena v skrito dolino je s številnimi na gosto postavljenimi lesenimi hlevi nekaj let opravljala svojo nalogo. Razvoj tržišča ji je kmalu odprl drugo, uspešnejšo smer v perutninarski proizvodnji — pitanje piščancev v povezavi s farmo in klavnico v Zalogu.

Vremenski vplivi in obratovanje pa so imeli kar hitro tudi negativne posledice na proizvodni zgrajenih hlevih. Medtem ko so se objekti starali, pa so se

naloge obrata utrjevale, saj je postal sestavni člen v dolgi verigi perutninske proizvodnje. Oblikovala in ustalila se je delovna skupina, ki z delom v težkih, večkrat tveganih razmerah ni postala le izkušena, ampak tudi prekaljena. Vse to in še lokacijski prostor z večino komunalnih naprav je narekvalo obnovev dolske farne.

Po pretehtanem tehnološkem programu in tehničnem načrtu so se delavci Perutnine Zalog odločili vložiti večji del čistega dohodka iz leta 1973 za gradnjo novih vzrejališč na mestu starega obrata. Lastna sredstva je nekoliko povečal še kredit. V januarju 1974 je gradbeno podjetje Agroobnova zastavila dela. Zahvaljujoč suhemu vremenu je gradnja naglo napredovala. Ob polletju so stali domala vsi objekti: 5 hlevov, plinska postaja in skladišče. Njim je kmalu sledil še daljnovod s transformatorjem.

Obrat naj bi bil kar se da sodoben glede racionalizacije proizvodnje. V hlevih je montirana tehnološka oprema za popolno mehaniziran sprejem, skladiščenje in notranjo delitev krme, plinsko ogrevanje, avtomatizirano prezračevanje in napajanje perutnine. Del opreme je nabavljen iz tujine, dober del pa je dobavila domača industrija: Oprema iz Ludbrega, Iskra Kranj, Rudar Zagreb in drugi.

Vrednost vse investicije je blizu 10 milijonov din. Od tega je veljala oprema 1.650.000 din, kar je sorazmerno majhen delež. Ugotavljamo, da je vrednost zgradb in zunanje ureditve daleč večja, kot to zahteva funkcionalnost. Zahtevni predpisi o varnosti in trajnosti objektov se izpolnjujejo hitreje od naše ekonomike, dražje zgradbe in zmanjšujejo predvidene gospodarske učinke.

Zgrajeni hlevi imajo 4.420 kv. m površine. Predvideni so kot vzrejališča za mlado perutnino. Pri polnem obratovanju

bo v njih vzrejenih 60.000 kokoši in petelinov za reprodukcijo za potrebe obstoječih farm v Zalogu, Zadobrovi, Ihanu in drugod. Pri teh delih bo zaposlenih vsega 7 delavcev. Za organizacijo združenega dela pomeni Perutnina Zalog veliko pridobitev saj je to fazo proizvodnje doslej opravljala v neprimernih, improviziranih hlevih. Poudariti moramo tudi urejenost delovnega okolja, ki je — žal — v kmetijstvu vse preveč prostranska skrb pa tudi preskromna možnost. V perutninarstvu, kjer posegamo po industrijskih rešitvah, postopoma izboljšujemo tudi to pravico delavca. Mimogrede povedano, je poleg te sorazmerno velike investicije delovni organizaciji Perutnina Zalog uspelo po za- slugi lastnih in iz stanovanjskih skladov angažiranih sredstev rešiti večino stanovanjskih problemov delavcev.

Nova farma v Dolskem je korak naprej tudi za krajevno skupnost, saj dopolnjuje produkcijski potencial tega področja. Delo daje sicer manjšemu številu prebivalcev, te pa veže na ta kraj z bivanjem. Vedno se dogaja z novimi stvarmi, da so nekaterim odveč in napoti. Tako je tudi dolska farma nekaterim z ograjo zaprla prehod med kokošnjaki in ga nadomestila s 50 metrov daljšo novo potjo. V nestrpnosti pa so se mimoidoči lotili lomiti ograjne stebre. Upamo, da se bodo take reakcije polegale in da bo umirjeno sosedstvo napredovalo celo v dobro sodelovanje.

Za praznik republike je bila nova farma svečano odprta. Za kolektiv Perutnine Zalog je bila to v 17 letih prva slovesna otvoritev novega obrata in brzkonje v vsem dolskem področju skorajda ni bilo na novo zgrajenega dela dvaindvajsetih svojih delavcev.

POLJE, VODA ALI SKLADIŠČE GORIV

Dolga kolona avtomobilov z utrujenimi, izčrpanimi nedeljskimi izletniki se leno pomika iz sive, puste, zadimljene, s strupenimi plini prenapolnjene nekdanje bele Ljubljane ven v zeleno naravo, v sončne hribe, na sveži zrak.

Po vijugasti Zasavski cesti se počasi premikajo proti vzhodu. Na obeh straneh ceste se širijo rodovitna polja, kjer stare ženiice pobirajo še zadnje zelinate glave, kjer postavni, močni kmetje sejejo pšenico... Tam proti Gorenjski se v jutranji zarji bleščijo vrhovi Kamniških Alp, v megli se koplje Kamniško sedlo... Nenadoma pa se ravšina zoži, z obeh strani jo obdajajo temni, mogočni gozdovi, po njej se poleg železnice vije siva, umazana Sava, ki rada prestopa bregove. Med cesto in reko se še vedno razteza dolina, posejana s kmečkimi naselji.

Hise se počasi redčijo in pred tabo se odpre zoran, prostorno polje. To so njive mladih kmetov; njive, ki predstavljajo skoraj edini vir vaške proizvodnje, njive, ki oskrbujejo s hrano skoraj vso vas in bodo v prihodnosti morda oskrbovale s hrano celo Ljubljano.

Sredi tega polja se v zeleni travi izgublja dve vrtini, ki so ju spomladi izvrtali strokovnjaki Geološkega zavoda iz Ljubljane, vrtini, ki sta pokazali, da je edino na tem rodovitnem polju dovolj čiste, zdrave pitne vode. Voda predstavlja velik problem za vse občane, pa tudi za širšo okolico, vse tja do Črnuča. Kako velikega pomena je to odkritje, ki vsi vemo, da ves svet pije nezdravo vodo. Toda načrti za veliko črpalko za pitno vodo, so se začeli krhati.

V oktobru so predstavniki KS Dolsko na sestanku vseh pristojnih organov dobili v pogled načrte o lokaciji skladišča goriv, ki naj bi bilo grajeno na tem rodovitnem prostoru — na območju industrijske cone med Klečami in Dolskim. Petrol je prevzel investicijo za gradnjo tega velikega skladišča, ki naj bi pokrivalo potrebe po naftnih derivatih za območje cele Slovenije. To pa je le prva faza dela — v petnajstletnem načrtu je še rafinerija, elektrarna na tekoča goriva in jedrska elektrarna. Z delom naj bi začeli že spomladi leta 1975!

Vendar krajevni močje niso dali soglasja k temu načrtu. In z odobravanjem so se jim pridružili vsi občani. Na zboru občanov so se odločno uprli taki investiciji, prav tako tudi na občnem zboru ZB NOV v Dolskem.

Res stojimo pred zelo perečim vprašanjem, o katerem bi morali prav vsi še premisliti! Vsi se zavedamo, kako velikega gospodarskega pomena je tak objekt ne samo za naš kraj — za celo republiko. Vemo pa tudi, kako velikega življenjskega pomena je zdrava voda, kako velikega pomena je še vedno kmetijska proizvodnja. Bojimo se za svoj boljši vsakdan. Pred nami pa je odprta dilema: polje, voda ali skladišča goriv.

MARTINA TRDIN

TANJA ŠIBLI